

N:o 40.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 Maj 1868.
— — — — Andra Kammaren den 11 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående utmyntning af guldmynt å francs-
valör.*

(Sammans. Banko- och Lag-Utsk. Bet. N:o 5.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition till nu församlade Riksdag af den 17 sistlidne Mars har Eders Kongl. Maj:t öförmålt:

att genom en den 23 December 1865 afslutad konvention aftal träffats mellan Frankrike och Belgien, Italien och Schweiz om gemensamma bestämmelser för de inom nämnda länder präglade myntsorter, samt om dessas emottagande i alla offentliga kassor inom de kontraherande länderna;

att Kejslerliga Franska regeringen, i betraktande af de ovedersägliga fördelarne af ett i alla länder gällande enahanda myntsystem, inbjudit Eders Kongl. Maj:t, likasom regeringarne i öfriga civiliserade länder, att ansluta sig till öförmålda konvention;

att sedan derefter, likaledes på inbjudning af Kejslerliga Franska regeringen, under nästlidna års sommar i Paris hållits en konferens, deri representanter för 20 särskilda stater deltagit, för öfverläggning rörande de till berörda ämne hörande frågor, så hade det af Eders Kongl. Maj:t för Sverige förordnade ombud vid konferensen till Eders Kongl. Maj:t afgifvit berättelse om förhandlingarne vid densamma och tillika uti ett vid berättelsen fogadt underdånigt betänkande förordat Sveriges anslutande till en allmän konvention, grundad på antagande af guld såsom värdelikare och hvarigenom de civiliserade nationerna skulle förbinda sig dels att utmynta och dels att i liqid emottaga myntstycken af en halt, bestående till nio tiondedelar af fint guld och till en tiondedel af koppar, samt i värde motsvarande 10, 20 och 25 francs,

hvarjemte ombudet föreslagit, att till en början den Svenska dukaten måtte förändras till öfverensstämmelse med det Franska 10-francs-stycket, äfvensom att, så snart Frankrike beslutitprägling af 25-francs-stycken i guld, likadana myntstycken måtte i Sverige präglas; samt slutligen

att Statskontoret, som erhållit nådig befallning att yttra sig såväl öfver nyssberörda betänkande, som öfver den Eders Kongl. Maj:t tillhandakomna inbjudning att biträda 1865 års ofvan omförmälda myntkonvention, i underdånighet tillstyrkt, det Eders Kongl. Maj:t måtte, i samråd med Riksdagen, besluta att hädanefter, så snart sig göra läte och med rikets fördel kunde finnas förenligt, guld skulle förklaras i Sverige vara ensam värdemätare; att utmyntning af dukater måtte upphöra och i deras ställe ett guldmynt af alldeles samma beskaffenhet, som det Franska 10-francs-stycket, präglas och antagas till i Sverige gångbart mynt, samt att underhandlingar med Kejsrerliga Franska regeringen måtte öppnas för att under de vilkor och kontroller, som kunde finnas lämpliga, betrygga detta Svenska guldmynts emottagande i de länders offentliga kassar, som deltagit i myntkonventionen af år 1865.

Eders Kongl. Maj:t har för egen del förklarat, att ehuru Eders Kongl. Maj:t fullt uppskattade fördelarne af ett för alla civiliserade nationer gemensamt myntsystem, frågan om att i Sverige införa ett här alldeles nytt sådant system, grundadt på antagande af guldets såsom ensam värdemätare, vore af så allvarlig och i bestående förhållanden djupt ingripande beskaffenhet, att densamma, för att göras till föremål för någon Eders Kongl. Maj:ts framställning till Riksdagen, erfordrade en pröfning, som den för nu församlade Riksdag redan långt framskridna tiden icke medgäfv; men att Eders Kongl. Maj:t deremot ansåge hinder icke möta för att redan nu afgöra och antaga det särskilda förslaget om upphörande af dukatutmyntningen och att i stället härstädes skulle präglas guldmynt af samma beskaffenhet som det Franska 10-francs-stycket, och motsvarande 25 francs, så snart en gång Frankrike beslutit sig för att utgifva dylikt mynt;

Och har Eders Kongl. Maj:t, med tillkännagifvande att för bestämmande med all erforderlig noggrannhet af 10- och 25-francs-styckenas vikt, jemförelsevågningar emellan Svenska skålpundet och Franska kilogrammen hos Vetenskapsakademien verkställdes, föreslagit Riksdagen att, med upphäfvande af hvad Kongl. Förordningen den 9 Maj 1835 angående myntfoten innehåller om utmyntning af guld, nya bestämmelser, i enlighet med ett af Eders Kongl. Maj:t afgifvet förslag, måtte beslutas angående präglande af guldmynt, motsvarande 10 och 25 francs i guld.

I afseende på Eders Kongl. Maj:ts förslag i hvad detsamma rörerprägling af guldmynt motsvarande 25 francs, bör Riksdagen tillkännagifva, hurusom Riksdagen antager, att, när utgifvande af mynt å denna valör blifver beslutadt af de magter, som ingått myntkonventionen af år 1865, samt Eders Kongl. Maj:t på grund deraf anbefallerprägling utaf dylika mynt, åt desamma mynt gifves en sådan form, att de blifva för internationelt bruk lämpliga.

Vidkommande

Vidkommande den del af Eders Kongl. Maj:ts förslag, som innefattar bestämmelse angående remedium för de ifrågavarande guldmynten, eller att remedium i halt må utgöra på hvarje skålpund myntguld två ettusendedels skålpund, vare sig öfver eller under den bestämda halten, samt remedium i vigt för hvartdera slaget af guldmynt likaledes två ettusendedelar, öfver eller under, på hvarje skålpund, får Riksdagen erinra, att i konventionen emellan Frankrike, Belgien, Italien och Schweitz visserligen samma remedium så i halt, som vigt, är bestämdt, men icke på någon viss vigtquantitet myntmetall, utan på hvarje myntstycke för sig; och då angeläget torde vara, att mynten till sin beskaffenhet må i allt väsentligt blifva lika med andra länders enahanda mynt, har Riksdagen ansett Eders Kongl. Maj:ts förslag i denna del erfordra jemkning i den anförda syftningen.

I öfverensstämmelse för öfrigt med hvad Eders Kongl. Maj:t föreslagit, allenast med den nyss omförmälda afvikelsen, har Riksdagen alltså för sin del beslutat att, med upphäfvande af hvad Kongl. Förordningen den 9 Maj 1835, angående myntfoten, innehåller om utmyntning af guld, må i detta hänseende stadgas:

1:o) att af guld utmyntas följande myntstycken, nemligen:

ett af det guldvärde och den vigt, som vid ofvanberörda jemförelsevägningar befunnits noggrannt motsvara det genom myntkonventionen den 23 December 1865 af Frankrike, Belgien, Italien och Schweitz antagna *10-francs-stycket*, samt *ett* af det guldvärde och den vigt, som, med tillämpning af samma konventions bestämmelser, noggrannt motsvarar *25-francs*;

börande de utrönta svenska vigtbestämningarne införas i den författning, som kan blifva i ämnet utfärdad;

2:o) att dessa guldmynt skola innehålla *nio delar rent guld* mot *en del koppar*, eller hafva en halt af niohundra ettusendedelar, hvilken blandning kallas myntguld;

3:o) att *remedium i halt* får utgöra på hvarje myntstycke *två ettusendedelar* öfver eller under den rätta halten, samt *remedium i vigt*, likaledes på hvarje myntstycke, *två ettusendedelar* öfver eller under den rätta vigten;

4:o) att å guld, som till utmyntning inlemnas, skall myntskatt afräknas med det belopp, Kongl. Maj:t bestämmer, dock icke öfver tre tiondedels procent; hvarjemte skedarelönen bör enligt gällande föreskrift erläggas för guld, som är osmidigt.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 11 Maj 1868.